

[Ebba Strange]

Jeg skal også for en sikkerheds skyld starte med at sige, at også socialistisk folkeparti kan stemme for hr. Alfred Hansens dagsordensforslag, ligesom vi i sin tid stemte for beslutningsforslaget om ungdomsuddannelserne, hvad hr. Alfred Hansen ikke gjorde. Men det er jo ikke lige præcis det, hr. Alfred Hansen foreslår i sin dagsorden, som denne debat først og fremmest drejer sig om.

Derefter vil jeg vende mig til finansministeren. Nu kan det godt være, han er gået, men så må han jo læse fortrykket, eller også kan nogen referere det for ham. Det var helt tydeligt, at finansministeren syntes, det var lidt af en uskik, at vi pillede en enkelt del ud af et finanslovsforslag, som finansministeren ønskede skulle ses i sin helhed, og han ligesom kritiserede, at vi nu brugte sådan en skøn fredag eftermiddag til at diskutere det uden at se det i sin helhed. Jeg må tage finansministerens indlæg som en begrundelse for, at jeg ikke kunne få svar på mit spørgsmål om, hvor meget præcis dette område ville betyde for betalingsbalancen og for arbejdsløsheden. Det kan jeg altså ikke få, og det er beklageligt, for jeg har heller ikke selv kunnet regne det ud; jeg tænkte, at det kunne finansministeren nok svare på.

Men når vi alligevel har fundet det nødvendigt at tage denne enkelte sektor ud, hænger det selvfølgelig sammen med et grundlæggende politisk syn på, hvad det er, vi skal satse på ikke bare i det næste par år, men også i de næste 10 og 15 år. I socialistisk folkeparti anser vi altså uddannelsessektoren for at være noget kolossalt grundlæggende, også når det drejer sig om, hvordan vi skal indrette vores samfund fremover. Derfor synes vi, at disse nedskæringer virker forringende på den pædagogiske kvalitet af det arbejde, der bliver gjort rundt omkring på vores læreanstalter, universiteter og uddannelsesinstitutioner.

Jeg kan være enig med finansministeren i, at hvis vi ser samlet på de offentlige budgetter, er der måske ikke tale om nedskæringer, men om begrænsede stigninger. Men når vi ser lige præcis på det, vi diskuterer i dag, er der tale om nedskæringer, og det kan finansministeren se på alle de oversigter, han selv har givet os, og han har også kunnet høre både af undervisningsministeren og den socialdemokratiske ordførers indlæg, at dette her ikke er noget med at begrænse stigningstak-

ten, men virkelig er noget med at skære væk. Det er det, vi gerne har villet have frem i denne debat, for så må vi jo fortsætte den politiske debat om, hvad det er, der skal skæres væk, og hvad det er, der skal bevares, også i den offentlige sektor.

Jeg kan heller ikke være enig med hr. Ole Vig Jensen, og jeg tror, også fru Marianne Bentsen-Pedersen kommenterede det, i deres påstand om den katastrofale vækst i de offentlige udgifter. Selvfølgelig er det en prioritering, hvor stor vi vil have den offentlige sektor skal være, og hvor stor vi vil have den private sektor skal være. Men det kan vi fortsætte drøftelsen af under finanslovdebatten.

Jeg er selvfølgelig glad for, at undervisningsministeren er i gang med at genforhandle både med Danmarks lærerhøjskole og andre institutioner. Det minder mig lidt om et par andre lovgivningsområder, vi har beskæftiget os med de sidste par dage herinde, dels formuebeskatningsloven fra december, som nu er blevet lempet, og dels arbejdsløshedsdagpengeloven fra december, som nu er blevet lidt lempet. Altså først giver man nogle hug, og så lemper man lidt på det; så synes man, man har gjort noget godt. Det er stadig væk skidt, det, der bliver tilbage; det er det vigtigt at få sagt, inden jeg slutter mit indlæg, selv om jeg takker ministeren.

Jeg er selvfølgelig ikke enig i, at disse ting ikke får pædagogiske konsekvenser. Men jeg må altså forstå ministerens svar i dag sådan, at det, at man fjerner vikarportionerne, betyder, at man skal udbyde deltidskurser i stedet for fuldtidskurser. Det er det, der ligger i ministerens tanke med bortskæringen af vikarportioner; sådan må jeg forstå svaret. Jeg håber, jeg har ret.

Med hensyn til hr. Alfred Hansens indlæg om folkeskolen kan jeg ikke knytte ret meget nyt til det, fru Marianne Bentsen-Pedersen sagde. Jeg synes ikke, det er en folkeskoledbat, vi har i dag, men selvfølgelig vil vi da også fra socialistisk folkepartis side følge, hvad der måtte ske inden for folkeskolen. Men ministeren har ret i, at det i meget høj grad er kommunerne, der er medbestemmede for folkeskolens kvalitet, og det, der er sagen, er jo ikke kun, at kommunerne ønsker at spare, men også at de får pålæg herindefra om at spare. Det giver også en situation,